

armen in wanhoop geheven

de blauwe lucht bewolkt
zwermen ronkende moordkisten
bestuurd door getrouwringde
huisvaders, braafbanaal
ijskoude redenaties volgend
– mijn god, in zoveel hoofden hersenspingsels
als uitgezaaide kankers

huilend geluid van bommen
doffe donderknallen
golvende gronden
steen van steen gerukt
beton verscheurd
staal verwrongen
alles en iedereen ontzet

kalkmist
razend de wind
stad in lichterlaaie
geroosterde huizen
ramen als lege raten
graf, karkas, spookstad

lijken lijken
zwartgebrande stank van rotte vis
de levenden gewond
in de holtes van hun vlees

hier sta ik
schreeuw van afschuw
om menselijke wreedheid

hier ooit
elders nu